

ΕΓΩ ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΕΚΕΙ ...ΕΣΥ;;;

Δημοσιεύτηκε στις Κυριακή, 07 Ιουλίου 2013 18:29 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο   Καλύτερο

Αξιολόγηση

 Share   Tweet   Email   Share

Ονομάζομαι Στέλιος Κυμπουρόπουλος και έχω την ηλικία των 28 χρονών (παρά λίγων ημερών). Είμαι ένας νέος ειδικευόμενος ψυχίατρος, είμαι ένας μεταπτυχιακός φοιτητής, είμαι ερευνητής, είμαι υποστηρικτής, και με κάθε τρόπο, προαγωγός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων... και τέλος είμαι ένας άνθρωπος με σοβαρή κινητική αναπηρία.

Παραπάνω περιγράφω εν συντομία τα όσα είμαι. Κανείς δε ξέρει όμως τα πόσα θέλω να γίνω, τα πόσα μπορώ να φτάσω, τα πόσα αξίζει να κάνω. Ούτε εγώ έχω κάποια απάντηση! Το μόνο που γνωρίζω είναι πως σε σύντομο χρονικό διάστημα δε θα μπορώ να είμαι τίποτα.

Ένας άνθρωπος χωρίς όνειρα δεν είναι άνθρωπος. Ένας άνθρωπος χωρίς στόχους δεν είναι άνθρωπος. Ένας άνθρωπος χωρίς ελπίδα δεν είναι άνθρωπος. Ένας άνθρωπος χωρίς αύριο δε ζει! Θέλω να ζω όμως σε μια Ελλάδα που έχει αξίες που μπορεί να βασίζεται στις δικές της δυνάμεις.

Δεν έχει σημασία αν φάμε ακόμα μια ημέρα καλό φαγητό, όταν πολλοί συνάνθρωποί μας τρώνε ψίχουλα ή ό,τι βρουν σε συσσίτια και ανοιχτόκαρδους ανθρώπους... σύντομα εκεί θα καταλήξουμε οι περισσότεροι!

Δεν έχει αξία αν δουλέψουμε μια μέρα περισσότερο, αφού είτε το 27% των συμπολιτών μας δε δουλεύει είτε και να δουλεύει κάποιος σήμερα, αύριο ο μισθός του δεν θα είναι αρκετός για τα καθημερινά απαραίτητα αγαθά. Και το ερώτημα γεννιέται: γιατί συμβαίνει αυτό;

Συμβαίνει γιατί αφήσαμε τη ζωή μας, χωρίς οδηγό, χωρίς υπηρεσίες, χωρίς όραμα. Σταματήσαμε να πιστεύουμε στην προσπάθεια και στη σωστή ανταμοιβή και πιστέψαμε στη λαχειοφόρο αγορά των ψήφων.

Δεν υπολογίσαμε ώστε να φτιάξουμε μια κοινωνία για όλους, μια κοινωνία με βάσει την Παιδεία, τις Επιστήμες, την Έρευνα, τη Φυσική Ελληνική Ομορφιά του εδάφους και του υπεδάφους.

Ακόμα υπάρχουν ψήγματα ελπίδας και εγώ θέλω να τα εκμεταλλευτώ και να βρεθώ όσο ζω σε μια Ελλάδα πραγματικής Δημοκρατίας, πραγματικής Ελευθερίας, πραγματικής Παιδείας, πραγματικής Υγείας, πραγματικής Διαφορετικότητας.

Μπορούμε να ξεκινήσουμε ΤΩΡΑ!

Τώρα για να μη συνεχίσουν να ξενιτεύονται νέοι άνθρωποι για ένα καλύτερο αύριο.

Τώρα για να είμαστε σίγουροι πως σε 20-30 χρόνια θα υπάρχει ακόμα Ελλάδα και δε θα έχουμε αυτοαφανιστεί από την υπογονιμότητα!

Σαν άνθρωπος δε μπορώ να βλέπω άλλο την Ελλάδα να καταστρέφεται και να χάνεται. Δε μπορώ να βλέπω πως κάθε ημέρα πίνεται το αίμα των ανθρώπων μας. ΘΕΛΩ ΝΑ ΖΩ!!!

Δε ξέρω αν η ώρα μηδέν έφτασε, εγώ όμως ορίζω το δικό μου σημείο μηδέν. Την Τρίτη 16 Ιουλίου θα είναι σαν να έχω γενέθλια, θα είναι τα δικά μου διαφορετικά γενέθλια που αντί να τα γιορτάσω απολαμβάνοντας κάποιο γεύμα δίπλα στη θάλασσα με καλό κρασί και φαγητό, θέλω να γιορτάσω την αρχή μιας καινούργιας ημέρας, μιας αλλαγής.

Εγώ θα είμαι εκεί στις 20:00, μπροστά από το άγαλμα του άγνωστου Στρατιώτη μπροστά από τη Βουλή και θα σας περιμένω ΟΛΟΥΣ, να γεμίσει ο χώρος Ελπίδα έξω από το σπίτι μέσα στους δρόμους.

Ελάτε και φέρτε μαζί σας από ένα κερί να το ανάψουμε σαν σύμβολο ελπίδας για το αύριο. Φέρτε μαζί σας, με οποιοδήποτε τρόπο ιδέες – απόψεις κι όχι φράσεις του παρελθόντος (όπως ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ), ώστε να είναι στοιχειοθετημένες και τεκμηριωμένες.

Θα είμαστε εκεί για να τα μοιραστούμε αυτά, για να τα κάνουμε μια ανοιχτή συζήτηση μεταξύ ελεύθερων ανθρώπων, ένα ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΙΑΛΟΓΟ.

Δεν θα βρεθούμε εκεί για διασκέδαση και γλέντι, με σουβλάκια και μπύρες. Οι εξελίξεις δεν έρχονται με την λειτουργία της πέψης, αλλά με τη λειτουργία του πνεύματος.

Καμιά αλλαγή δεν έγινε με το ξυλάκι από το καλαμάκι, αλλά όλες έγιναν με το ξίφος του πνεύματος και τη θέληση του σώματος. Θα είμαστε εκεί για την αλλαγή, για μια βιώσιμη ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ!!!

Είμαι ο Στέλιος Κυμπουρόπουλος

· Δεν υποκινούμαι από κανένα κόμμα ή πολιτική παράταξη για αυτήν την προσπάθεια για αναστολή της καταδίκης μας. ΥΠΟΚΙΝΟΥΜΑΙ όμως από τη θέλησή μου να ζω ελεύθερος και καλά!

· Χρησιμοποιώ το Facebook και άλλα socials media όχι σαν τελικό αποδέκτη, αλλά ως μέσο για τη διάδοση ενός τελικού σκοπού.

Σας αφήνω με στοίχους από το ποίημα «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος» του Τάσου Λειβαδίτη και με την ελπίδα να είμαστε μια δύναμη εκείνο το βράδυ!

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος

δεν θα πάψεις ούτε στιγμή ν'αγωνίζεσαι για την ειρήνη και για το δίκαιο.

Θα βγείς στους δρόμους, θα φωνάξεις, τα χείλια σου θα

ματώσουν απ' τις φωνές [...]

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί ν' αφήσεις τη μάνα σου, την αγαπημένη
ή το παιδί σου.

Δε θα διστάσεις.

Θ' απαρνηθείς τη λάμπα σου και το ψωμί σου

Θ' απαρνηθείς τη βραδινή ξεκούραση στο σπιτικό κατώφλι
για τον τραχύ δρόμο που πάει στο αύριο.

Μπροστά σε τίποτα δε θα δειλιάσεις κι ούτε θα φοβηθείς.

Το ξέρω, είναι όμορφο ν' ακούς μια φουσαρμόνικα το βράδυ,
να κοιτάς έν' άστρο, να ονειρεύεσαι

είναι όμορφο σκυμμένος πάνω απ' το κόκκινο στόμα της αγάπης σου [...]

ΠΗΓΗ

<http://www.triklopadia.gr>

Το διαβάσαμε από το: ΕΓΩ ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΕΚΕΙ ...ΕΣΥ;;; http://thesecretrealtruth.blogspot.com/2013/07/blog-post_7834.html#ixzz2YN87ocpa